

منبع : عصرما ارگان حزب کمونیست آلمان
برگردان : داؤد اسعد

بخاطر یک دنیای عادلانه، دگرگونه و سوسیالیستی

در کشور هند یازدهمین گردهمایی بین المللی احزاب کمونیستی و کارگری تدویر یافت.

اجلاس اختتامیه این گردهمایی از جانب فعالین هردو حزب یعنی حزب کمونیست هند و حزب کمونیست هند (مارکسیست) در روز یکشنبه گذشته، نمادی از درخشش خوب آنان در برابر شرکت کننده گان این یازدهمین گرد همایی بین المللی احزاب کمونیستی و کارگری بود. دقایق مدیدی شعار های شان «زنده باد انقلاب»، «مرگ بر امپریالیزم»، «سرخین سلام به پیشگاه شرکت کننده گان» و ...تالار مولانکار دهلی جدید را به پژواک خلقها مبدل ساخته و آنرا به لزره در آورد. در پرچم ها و شعار ها، نشان داس و چکش به روی زمینه سرخ با متن سفید حک شده و شعار هائی چون « پرولتاریای جهان متحد شوید!»، «به استثمار فرد از فرد پایان داده شود!» و « هرگونه تبعیض مردود است!» دیده میشود.

سه روز تمام 83 هیأت از 47 کشور به نمایندگی از پنج قاره جهان در پایتخت هند روی «بحران بین المللی سرمایه داری»، مبارزه کارگران و خلقهای جهان، الترناتیف ها و نقش جنبش

های کمونیستی و جنبش طبقه کارگر شور و بحث نمودند. در «اعلامیه دهلی» که به اتفاق آرا به تصویب رسید، مسائل مرکزی مورد بحث قرار گرفت. این سند رکود جهانشمول کنونی را به مثابه بحران سیستمی سرمایه داری مشخص ساخت که این امر بیانگر رسیدن به مرزهای تاریخی و زدودن انقلابی آنرا رهنمون می‌گردد. به کمک بانک جهانی، صندوق بین المللی پول و سایر تأسیسات، امپریالیزم در جستجوی "راه های حل" است که درکل استثمار سرمایه داری را تشدید بخشیده، سد راه حقوق دموکراتیک و شهروندی شده و مؤثریت اتحادیه های کارگری را کاهش دهند. گذشته ازین امپریالیزم تلاش دارد تا از طریق خشونت بطور جهانشمول "راه های حل" را تدارک بیند و در همین حیطة ناتو نیز عملیات خویش را راه اندازی میکند.

« مبارزه ما بخاطر یک اترناتیف » طوریکه در اعلامیه تذکر رفته « مبارزه ایست علیه سیستم سرمایه داری. مبارزه ما بخاطر یک اترناتیف، مبارزه بخاطر یک سیستم است که نه استثمار فرد از فرد و نه استثمار یک ملت بوسیله ملت دیگر در آن گنجایش دارد. مبارزه ایست برای یک جهان دیگر، جهان عادلانه یک جهان سوسیالیستی». بهمان پیمانۀ وسیعی که تبلیغات ضد کمونیستی طبلنوازی میکند، بهمان پیمانۀ دستاورد ها و خدمات سوسیالیزم در مرزبندیهای جامعه مدرن مدنی غیر قابل انکار است. مبارزات احزاب کمونیستی و کارگری طوریکه مشهود است تا حال جنبه دفاعی داشته است تا از دستاورد های حقوقی گذشته دفاع کند. حالا ضرورت به تعرض احساس میشود تا مواضع حقوقی نوین را تحقق بخشید و به تخریب عمارت سرمایه داری پرداخت.

جنبش کمونیستی که خانواده یی متشکل از 111 حزب در 87 کشور جهان است باید توده های مردم و همه نیروها را « برای مبارزه بخاطر اشتغال دایمی، خدمات طبی رایگان و همهگانی، بخاطر آموزش و رفاه اجتماعی، علیه تبعیض جنسی و تبعیض نژادی، برای حفظ حقوق کلیه زحمتکشان بشمول زنان، جوانان، کارگران خارجی و همه اقلیتهای اتمیکی و ملی بسیج نماید». در پراگراف اخیر اعلامیه دهلی تأکید می‌گردد: « هیچ معیاری تحت پوشش ریفورم نمیتواند استثمار را در موجودیت سرمایه داری از میان بردارد. سرمایه داری باید زائل

گردد. این امر طالب تشدید مبارزات توده‌یی‌ایکه بوسیلهٔ طبقهٔ کارگر از نگاه سیاسی و ایدیولوژیک رهبری شود، میباشد».

اکثریت نماینده گان در این یازدهمین گرد همآیی ابراز داشتند، این اجلاس زمانی تدویر یافت که امپریالیزم جنگ سرد جدیدی را علیه جنبش‌های کمونیستی براه انداخته است. بناءً با اهمیت خواهد بود تا این مطلب رابطور مشخص تحلیل کرد و الترناتیف‌های واقعی را از آن بیرون کشید.

اردیندو باشان باردان منشی عمومی حزب کمونیست هند در بدرقهٔ متواتر کف زدندهای شرکت کننده گان در اجلاس اختتامیه اعلام داشت که: «جنبش ما نمرده است! باوجود همه چالشها، مشکلات و عقب نشینی‌ها، سوسیالیزم پیروز میشود!». پرکاش کارات منشی عمومی حزب کمونیست هند (مارکسیست) براهمیت این گردهمآیی برای کمونیستها وسائر نیروهای مترقی در هند چنین تأکید ورزید: «این اجلاس برای حدود دومیون اعضای احزاب کمونیست امکانات آنرا مساعد ساخت تا یکپارچه گی شان را تبارز داده، قاطعانه علیه گلوبالیزم به رهنمائی سرمایهٔ مالی وعلیه تجاوز امپریالیستی مبارزه کرده وهمچنان حاکمیت ملی و حقوق زحمتکشان را نیرومندتر از پیش دفاع نمایند».

رئیس حزب کمونیست آلمان هاینس اشتیر این گردهمآیی را که برای اولین بار در قارهٔ آسیا تدویر یافت به مثابهٔ «گام گسترده بخاطر تحکیم جنبش کمونیستی» خواند و اعلامیهٔ مشترک را مثبت ارزیابی نموده وگفت، با وجودآنهم در میان شرکت کننده گان پرابلم‌ها وتفاوت نظر‌هایی وجود دارد که ضرورت بحث بیشتر را ایجاب میکند. درین زمره میتوان از مسائلی چون ارزیابی نقش اوباما، بررسی وضع در شرق میانه، اسرائیل، فلسطین، عراق و ایران ویا موضعگیری در برابر حزب چپ اروپایی، یادآوری کرد. موصوف برای چنین گردهمآیی تقاضای امکانات بیشتر تبادل نظررا نموده وهمکاری عمیق را میان احزاب مؤثر شمرد تا باشد یک شبکهٔ بین‌المللی کمونیستی شکل گیرد. پیشنهاد وی در رابطه با 8 می 2010، شصت و پنجمین سالروز شکست فاشیزم که به حیث حادثهٔ بین‌المللی تجلیل شود، شامل بخشی از " برنامهٔ کاری" شد. هاینس اشتیر در خلال کنفرانس صحبت‌هایی با نماینده گان سائر احزاب

از جمله نماینده گان احزاب از کوبا، چک، اسپانیا، کشور های اسکندناوی و افریقای جنوبی داشت. دوازدهمین گرد همآیی احزاب کمونیستی و کارگری در سال 2010 در قاره افریقا، در کشور افریقای جنوبی تدویر می یابد. در آن گرد همآیی برای اولین بار حزب کار بنگلادیش به حیث عضو جدیداً پذیرفته شده، شرکت می ورزد.

یازدهمین گرد همآیی تصامیم دقیقی را نیز در باره موضوعاتی چون: تجلیل از 29 نوامبر به حیث روز همبسته گی با فلسطینی ها. همبسته گی بین المللی را باید با پنجگانه های کوبایی تشدید نمود. مبارزه علیه ناتو، تعرضات مجدد نظامی امپریالیستی آن، گسترش جهانشمول سیطره جویی و همچنان عملیاتهای شان علیه مراکز نظامی خارجی. بسیج توده ها را برای دفاع از حقوق کارگران در همکاری نزدیک با اتحادیه های کارگری باید تقویت بخشید و از حکومت مطالبه گردد تا به حق کار احترام قائل شوند.

متن: هلمر کیونینگ، دهلی جدید (عصر ما مؤرخ 27.11.2009)